

Op de maan zijn nog onbeklommen bergen

Wie dacht dat de Utrechter Wilco van Rooijen en zijn Rotterdamse expeditiegenoot Marc Cornelissen na hun terugkeer van de zuidpool weer rustig konden wennen aan Nederland, heeft het mis. Direct na de hectische ontvangst op Schiphol vorige week woensdag stonden de radio-, televisie-, en schrijvende journalisten in de rij om hun verhaal op te tekenen. Ook de komende dagen en weken zal er op televisie en in landelijke dagbladen aandacht zijn voor de geslaagde zuidpoolexpeditie. De expeditieleden werken intussen hard aan de selectie van hun foto- en filmmateriaal om snel te

kunnen beginnen aan een serie presentaties van de reis. Ook moet dit voorjaar een boek verschijnen in opdracht van een van hun sponsors, het softwarebedrijf Origin. Pas daarna krijgen de zuidpoolreizigers tijd om na te denken over de toekomst. Kommen er nieuwe expedities? Wat valt er eigenlijk nog te ontdekken?

Door Jos Steehouder

Expedities hebben altijd tot doel gehad ontdekkingen te doen en het ontoegankelijke toegankelijk te maken. En bijna altijd hadden expedities een helder objectief doel: de top van een berg, de oorsprong van een rivier, de noord- of zuidpool. Ook de ruimtereizen, de maanlanding en de eerste autorit op de maan passen in dat beeld. Wie nu nog een onbeklommen berg wil bedwingen, moet eerst op de maan landen.

Alles is ontdekt op aarde, mensen zijn overal geweest. „Je zou inderdaad denken dat alles is afgekloven,” erkent Marc Cornelissen.

„Maar toch vergis je je daarin. Er zijn nog oceanen waar mensen bar weinig vanaf weten. Er zijn diepten waar nog geen mens is geweest. Er zijn onherbergzame gebieden in Rusland, China en Canada waarover je veel vragen kunt stellen. Expedities worden in de toekomst wellicht van hun stereotypen ontdaan.” Niet meer naar het hoogste punt mischien, er niet meer als eerste zijn, omdat zovelen je al voor gingen.

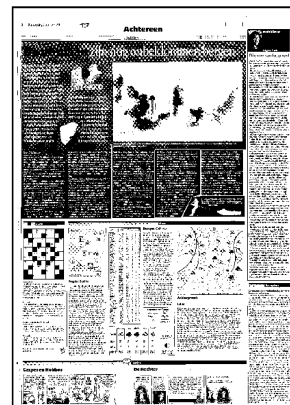
De taak van de avonturier, de mens die op expeditie gaat, zal veranderen. Aan hem is het om expedities nieuwe betekenis te geven,”

zegt Cornelissen. De reizigers naar Antarctica werkten de afgelopen maanden al nauw samen met het Wereld Natuur Fonds, een samenwerking die beide partijen uitstekend is bevallen. „Dat houdt dan misschien in dat expedities in de toekomst minder bekende dingen doen, wellicht ook minder spectaculair ogen. Maar wie op expeditie wil gaan, moet zich laten leiden door zijn eigen gevoel, en zich niet gek laten maken door zijn omgeving.”

Cornelissen hoopt dat expedities behoed blijven voor al te grote platvloersheid. „Niemand zit te wachten op iemand die op blote voeten de Everest beklimt, bij wijze van spreken. Het moet niet hilarisch worden. Maar als iemand een innovatieve manier van vliegeren bedenkt waarmee hij sneller op de zuidpool denkt te zijn, dan is daar niets mis mee.”

Marc Cornelissen en Wilco van Rooijen willen nog niet vooruit kijken naar nieuwe expedities, nieuwe uitdagingen. „We zijn net terug en willen genieten van ons succes,” zegt Wilco van Rooijen. Wel geeft hij toe dat het beklimmen van de hoogste berg ter wereld, de Mount Everest, een van zijn grote ambities is. „Natuurlijk is dat al door velen vóór mij gedaan. Maar dat is geen reden het niet te doen.

Zoals ik wilde weten of ik in staat was mij aan te passen aan het klimaat van Antarctica, zo wil ik ook weten hoe mijn lichaam blijft functioneren op een hoogte van bijna 8900 meter. Zie de Mount Everest maar als de derde pool op aarde. Daar wil ik naar toe,” aldus Van Rooijen. Hij heeft al concrete plannen, maar houdt die wijselijk nog eventjes voor zich. Expedities worden volgens Marc Cornelissen intensiever dan ooit meebeleefd door mensen die er interesse voor hebben. „Via het internet zal het mogelijk zijn een expeditie waar

ook ter wereld intensief te volgen in beeld en geluid." Dat dat veel geld kost is Cornelissen wel duidelijk. Sponsors zullen niet afhaken denkt hij, omdat avonturen in onherbergzame gebieden altijd te maken hebben met eigenschappen als nieuwsgierigheid, doorzettingsvermogen en overlevingsdrang, zaken die ook in het maatschappelijk en bedrijfsleven goed scoren.

De vermoedelijk steeds grotere betrokkenheid van media en commercie kan betekenen dat expedities rechtstreeks worden uitgezonden. Zo werd een beklimming van de Eiger-nordwand in september 1999 voor het eerst uitgezonden door de Zwitserse televisie. Het feit dat iets eerder is gedaan weegt dan min-

der zwaar dan het gegeven dat massa's mensen het gevoel kunnen hebben dat ze daar zelf bij zijn. Volgens Cornelissen helemaal niet te betekenen dat de hellingen van de Mount Everest straks vol komen te staan met reclameborden om de sponsors van dit soort kostbare expedities tevreden te stellen. Het toegankelijk maken van expedities door middel van de nieuwe media heeft voor sponsors juist heel aantrekkelijke kanten, zonder dat ze hun boodschap of beeldmerk aan miljoenen mensen hoeven op te dringen. Nieuwe technieken maken het mogelijk die boodschap juist veel exacter te richten op hun doelgroepen dan de huidige massamedia zoals radio en televisie. Wilco van Rooijen ziet voorlopig voor zichzelf toch een rol weggelegd als uitvoerend expeditielid. „Ik wil grenzen blijven verleggen, je moet oppassen dat expedities onduidelijk worden. Een jungle-expeditie langs de Amazone is leuk, maar wanneer is zo'n onderneming geslaagd? Hoe vermijd je dat mensen het gevoel krijgen dat ze naar een opgewerkte vakantiereis zitten te kijken? Media-aandacht moet een expeditie ook

weer niet te glad maken, té toegankelijk. Onze zuidpoolexpeditie kende een gebrekkige communicatie. Dat was niet de bedoeling, maar het gaf onze tocht achteraf wel iets onbereikbaars. Het werd een échte expeditie, waarvan de afloop bovendien al na tien dagen volstrekt op losse schroeven stond.” „Als ik ooit de Mount Everest ga beklimmen, zal de kans dat ik boven kom aanzienlijk kleiner zijn dan de kans die Marc en ik hadden om de zuidpool te bereiken. Die onzekerheid is essentieel, ook voor de media-aandacht. En dan nóg: hoe breng je de spanning in beeld? Toen ik jaren geleden mijn foto's van een Alpenbeklimming aan mijn moeder liet zien, stond ze bij de spannendste foto's op om koffie te halen. Dat kwam dus helemaal niet over, ofschoon het haar eigen zoon was die een hoofdrol speelde.”

Willen bergbelimmers zekerheid hebben als eerste een berg te hebben bedwongen, dan hebben ze met een expeditie op de maan de grootste kans van slagen. (Foto EPA).

Dit is de laatste aflevering in de serie verhalen over Expeditie Antarctica. Alle dertien afleveringen van deze serie zijn terug te lezen op de internetsite van deze krant.